

Biblioteka
BIOGRAFIJE

Urednik
Aleksandar Šurbatović

Naslov originala
Jesse Fink
THE YOUNGS:
THE BROTHERS WHO BUILT AC/DC

Copyright © Jesse Fink, 2013
First Published by Random House Australia Pty Ltd, Sydney, Australia.
Cover image Copyright © Chris Walter
Copyright © ovog izdanja Dereta

Braća
Young
kako je nastao AC/DC

Jesse Fink

Prevod sa engleskog:
Nataša Krivokapić

BEOGRAD
2015.
DERETA

SADRŽAJ

NAPOMENA AUTORA: „Gimme A Bullet“	11
PREDGOVOR: „Rock And Roll Ain't Noise Pollution“	15
1. THE EASYBEATS „Good Times“ (1968)	53
2. STEVIE WRIGHT „Evie“ (1974)	65
3. AC/DC „It's A Long Way To The Top (If You Wanna Rock 'N' Roll)“ (1975)	83
4. AC/DC „Jailbreak“ (1976)	101
5. AC/DC „Let There Be Rock“ (1977)	121
6. AC/DC „Riff Raff“ (1978)	141
7. AC/DC „Highway To Hell“ (1979)	157
8. AC/DC „Back In Black“ (1980)	173
9. AC/DC „You Shook Me All Night Long“ (1980)	189
10. AC/DC „Hells Bells“ (1980)	199
11. AC/DC „Thunderstruck“ (1990)	211
DRAMATIS PERSONAE: „Who Made Who“	219
ZAHVALNICE: „For Those About To Rock (We Salute You)“	223
BIBLIOGRAFIJA: „Ride On“	225
DISKOGRAFIJA: „High Voltage“	229
INDEX: „Up To My Neck In You“	231

*Za Tonyja Currentija i Marka Evansa,
i u sećanje na Michaela Klenfnera*

„Nasilje i energija... to je suština rokenrola.”

– *Mick Jagger*

Napomena autora

„Gimme A Bullet“

Svi imamo neku priču o ovom bendu.

Moja priča nema tačno određen datum, niti vreme. Sećanje na taj događaj zamaglio je viski koji me je uništio na kraju te užasne večeri. Još jedno subotnje veče provodio sam sâm kod kuće, pitajući se kako sam završio u neurednoj sobi tog groznog hladnog stana u suterenu, u centru Sidneja, kada sam tako dugo imao *sve*: udoban dom u predgrađu, srećnu porodicu, prelepu ženu, pa čak i vrtorepog žgoljavog psa. A sada sam spao na razvrstavanje crnih čarapa da ubijem vreme dok ne bude dovoljno kasno da bezbedno odem na spavanje, bez straha da ću se probuditi u četiri ujutro. Ako se sveže razveden čovek oseća usamljeno u dva ujutro, u četiri je taj osećaj nepodnošljiv.

Želeo sam da izađem i budem sa nekom ženom – bilo kojom – samo da nekoga zagrlim i dodirnem. Već sam bio na dovoljno „hitnih sudara“ da preguram takve noći – ali me je paralisala činjenica da je jedina žena koju i dalje volim i sa kojom želim da budem sada sa nekim drugim. Osećao sam se nemoćno, besno, i pre svega zarobljeno. Bio sam veoma depresivan. Moja situacija – očajna.

A onda sam uzeo svoj stari ulubljeni MacBook, otvorio iTunes i pustio *AC/DC*.

Nisam izabrao „Back In Black“, „Highway To Hell“, „Thunderstruck“, niti neku od pesama koje se redovno mogu čuti na koncertima tog australijskog benda. (Australijanci i dalje svojataju *AC/DC* iako se Angus i Malcolm Young poslednjih godina izuzetno trude da se odreknu svog australijskog nasleđa.) Pustio sam „Gimme A Bullet“, gotovo zaboravljenu pesmu sa albuma *Powerage* iz 1978, koji se nekako pro-vukao kroz pukotine mejnstrim pohvale i zaobišao masovnu prodaju. To je bio njihov peti album, poslednji studijski album koji su u zlatnom

razdoblju AC/DC-ja, između 1975. i 1980, producirali stariji brat George Young i Harry Vanda, članovi nekadašnjeg benda *Easybeats*, a ujedno i njihov najmanje zapažen album sa najviše umetničkog kvaliteta. Na njemu nema nijedne loše pesme.

„Oh, she hit me low.”¹

Da, Bone, i meni je moja. Da li mi ovaj bend čita misli? Naravno, čuo sam za AC/DC i ranije, ali te večeri, dok sam sedeo na začelju kreveta, potpuno me je zapanjilo to što sam slušao. Taj čvrsti ton. Energija koja raste. Različiti, ali nekako isprepleteni zvuci gitare. Bez Angusovih ukrasa – što je retkost za AC/DC. Samo međusobno ukrštanje Youngovih uz snažan gruv njihove ritam-sekcije. A reči su bile melem za dušu, rastrgnutu zbog odlaska moje supruge. Konačno sam *ih razumeo*. Kada se pesma završila, morao sam da preslušam ceo album – a potom i još jednom.

Više nego ijedan drugi prethodni ili naredni album, *Powerage*, koji traje nešto manje od 40 minuta, predstavlja zvučni prikaz stvarnog života, potpuno običnog i porodičnog, onako kako ga vidi grupa neuglednih muškaraca koja ozbiljno pretenduje na titulu najvećeg rokenrol benda svih vremena.

Sklepan za svega nekoliko nedelja u studiju na petom spratu sada porušene kuće „Boomerang” u Sidneju, *Powerage* nije samo album o seksu, opijanju, oružju i olujnom vremenu. Na sreću, on ne sadrži one detinjaste seksualne dvosmislenosti kojima je treći i poslednji pevač, Brian Johnson, tokom 1980-ih pokvario neke od najboljih zvukova gitare braće Young. To je album sa kojim se pravi slušaoci (koji se bitno razlikuju od pravih obožavalaca) muzike AC/DC-ja mogu poistovetiti, jer, zahvaljujući značajnom doprinosu Bona Scotta, govori o ljudskoj slabosti.

Upravo taj uvid u poniznost i patos izdvaja *Powerage* iz ostalog repertoara AC/DC-ja. I drugi albumi odlikuju se žestokim zvucima instrumenata „Gretsch”, „Gibson”, „Music Man” i „Sonor”, ali tih devet pesama sa albuma *Powerage* (deset na evropskom LP izdanju) bave se temama kojima se retko pridaje značaj u hard-roku. Napuštenost. Žudnja. Gubitak. Težnja. Teškoće: emotivne i finansijske. Siromaštvo. I, najuzbudljivija od svih, rizik. Za fantastičnog Scotta to je bio jedini životni moto sa kojim je mogao da živi.

1 „O, zadala mi je nizak udarac.”

Refren prve pesme na albumu, „Rock 'N' Roll Damnation”, govori sve: „Take a chance while you still got the choice.” / „Rizikuj dok još imaš izbora.” Na kraju sam to i uradio: otišao sam iz te sobe, ostavio flašu viskija i nerazvrstane crne čarape, i pobegao u Njujork da se smuvam sa jednom plesačicom burleske koja liči na Scarlett Johansson. Nisam hteo da umrem pitajući se „šta bi bilo kad bi bilo”. Napisao sam knjigu. Ponovo sam se zaljubio. Vratio sam život na pravi put.

Ali „Gimme A Bullet” je bila prva pesma koja me je šokirala i nastavlja da me šokira svaki put kada je čujem. Probijanje bas-gitare Cliffa Williamsa kroz bedeme gitara Youngovih i bubnjeva Phila Rudda na oko 1:17 uzdiže pesmu na neki potpuno novi nivo savršenstva rok muzike. Mada je svirao u *AC/DC-ju* preko 30 godina, to je verovatno nešto najpribližnije solo deonici za „šljakera” Williamsa, kako ga lakonski opisuje Rob Riley, gitarista benda *Rose Tattoo*.

Njegova kreativnost nije došla do izražaja. Pouzdani izvori tvrde da mu nepopustljiva braća Young to ne dozvoljavaju. To nije njegov bend. To nije njegov *posao*.

Ali da li je to uopšte bila Williamsova gitara? Mark Evans, prethodnik engleskog gitariste u bendu, kasnije mi je rekao: „Ja sam shvatio da je George svirao bas na celom albumu.” To bi možda i moglo da objasni zašto je *Powerage* toliko dobar. Svaki razgovor o *AC/DC-ju* prepun je takvih zagonetki. U svakom slučaju, utisak koji je ostavio na mene bio je isti, ko god da ga je svirao.

„Gimme A Bullet” me je podigla, ohrabrila i naterala da prestanem da se sažaljevam. Puštao sam je u kolima, dok sam džogirao ulicama Sidneja, i dizao tegove u obližnjoj teretani. Moja ćerka je tada imala sedam godina i obično je slušala Selenu Gomez, Taylor Swift i Ke\$hu, ali joj se ova pesma toliko svidela da je često uz nju igrala po sobi. Osetio sam nalet očinskog ponosa kada mi je jednom prilikom poklonila crtež velikog srca sa cvetnim šarama oko ivica, na kojem je našvrljala „Moj tata voli *AC/DC* i *The Rolling Stones*”. Divno je povezati se sa svojim detetom preko muzike koju volite. U 37. godini, pošto sam proveo pola života slušajući dobru, melodičnu i relativno opuštajuću muziku, najzad sam shvatio značaj *AC/DC-ja*.

Utisak koji je „Gimme A Bullet” ostavila na mene te večeri mogu da uporedim jedino sa scenom iz filma *High Fidelity* (*Visoka vernost*) u kojoj lik Johna Cusacka priznaje da svoje ploče ne ređa ni po hronološkom ni po abecednom, već po 'autobiografskom' redosledu. Kad god čujem

tu pesmu, setim se tog trenutka kada sam mislio da sam sve izgubio i kada sam lako mogao da izađem napolje i stanem pred kamion gradske čistoće, ali nisam. Podigla mi je raspoloženje. Pomogla mi je da se osetim bolje. Podsetila me je da nisam sam na svetu; da su i drugi momci pre mene, među kojima je bio i Scott, preživeli slične usamljene noći, stisnuli zube i izdržali. A to je svrha najbolje muzike. Ona ovekovečuje one divne intimne trenutke egzistencijalne jasnoće. Pomaže nam da prigrlimo život i njegovu promenljivost.

Nekoliko godina kasnije našao sam se opet u Njujorku, trčeći po mećavi preko Bruklinskog mosta i slušajući „Gimme A Bullet” na iPodu, dok me je pesma gurala napred kao mnogo puta pre toga. Morao sam na trenutak da zastanem na hladnom januarskom vazduhu – sa Menhetnom sa leve strane i Bruklinom sa desne, udaljen od Sidneja i svog starog života – i da se osmehnem jer sam ponovo zdrav i srećan. Muzika AC/DC-ja pomogla mi je u tome koliko i sve ostalo.

Angus i Malcolm Young mogu da slegnu ramenima i kažu da oni samo sviraju rokenrol, uglavnom nesvesni ličnih priča obožavalaca na koje njihova muzika snažno utiče, i da izbegavaju pisce i novinare koji žele nešto više od kratkih isečaka koji se povremeno izbacuju kao sitna riba s broda koja služi kao mamac kada promovišu neki album. Ali oni i George, njihov osamljeni stariji brat, mentor i producent, imaju mnogo veći značaj. Muzika Youngovih predstavlja mnogo više od opijanja, seksa i rokenrola. Oni možda ne veruju u to. Mogu i dalje da se protive tome, što se mene tiče. Niko im ne veruje.

Jer kada ih više ne bude, negde će neki izgubljeni momak čuti „Gimme A Bullet” prvi put i odlučiti da se ujutru ipak probudi. Za svakog od nas postoji neka pesma braće Young koja ima takav uticaj.

I treba ih ceniti upravo zbog tog njihovog posebnog dara, a ne zbog slave, broja prodatih albuma i neizmernog bogatstva.

– *Jesse Fink, avgust 2014.*

Predgovor

„Rock And Roll Ain't Noise Pollution“

U januaru 2013. našao sam se u kilometarskom redu ispred Muzeja savremene umetnosti u Njujorku, čekajući da vidim sliku Edvarda Muncha iz 1893, *Vrisak*. Red je bio neobično miran i pružao se duž nekoliko gradskih blokova. Bio je petak uveče, ulaz je bio besplatan, a napolju je bilo užasno hladno. Nekoliko stepeni ispod nule. Čak i sa nekoliko slojeva odeće morao sam da cupkam 's noge na nogu' da se grejem. Ali vredelo je istrpeti tu neprijatnost. Videću *Vrisak*. Svetski poznato umetničko delo. To se ne viđa svaki dan. Naročito ne besplatno.

Nakon otprilike sat vremena konačno sam ušao i popeo se na peti sprat gde je bila izložena „teška artiljerija“: Dali, Modigliani, Cézanne, Picasso, Van Gogh, Matisse, Monet, Klee. Sva velika imena. Tu se našao i *Vrisak*, jedna od četiri verzije koje je Munch naslikao, velika svega 91 x 73,5 cm, koja je nedavno bila prodana nekom bankaru za 120 miliona dolara u „Sotheby'su“. Bilo je teško približiti mu se. Dok su neka od najpoznatijih umetničkih dela visila u susednim prostorijama nevoljena i zanemarena, *Vrisak* je bio opkoljen mnoštvom ljudi.

Gužvu oko ove slike stvarali su meštani i turisti, koji je nisu ni tumačili niti su razmišljali o njenoj poruci, već su je fotografisali svojim iPhone telefonima da bi je postavili na Instagram i slikali se sa obaveznom osmehom ispred nje da bi to okačili na Facebook. Strpljivo sam čekao da joj se približim, ali kada mi se pružila prilika, razočarao sam se. Taj pastel, koji mi se na površini učinio prilično jednostavnim i ne preterano zanimljivim, vrednim su činile jedino čuvene uklete oči te izmučene pojave. Nije bilo važno što su na zidovima drugih prostorija, udaljenih svega nekoliko metara, bila okačena mnogo bolja umetnička dela; ispred njih se niko nije fotografisao. Ova slika je nedavno bila prodana za 120 miliona dolara. Ona je bila *važna*. Od mene se očekivalo

da budem potpuno zadivljen i onda polako produžim dalje. To je bila ozbiljna *umetnost*.

Želeo sam da mi se ureže u kosti. Da me obori s nogu. Da me dotakne. Ali nisam osetio ništa. Izašao sam i nestao među prometnim ulicama Midtowna, raspetljao slušalice svog iPod-a i pustio *Back In Black*, kupljen za samo 9,99 dolara na iTunesu. Iako sam do tada već preslušao taj album hiljadu puta, samo jedan rif *AC/DC-ja* uspeo je da učini ono što jedna od najslavnijih slika u istoriji nije.

Jerry Greenberg, predsednik *Atlantic Recordsa* od 1974. do 1980. i izvršni producent koji je pratio uspon ovog benda u Americi, imao je isto mišljenje kada smo razgovarali nekoliko nedelja kasnije: „*du, dab-dab, dab-dab* – potpuno je neverovatno”. Nisam mogao da verujem da mi čovek koji je potpisao ugovore sa izvođačima kao što su *ABBA, Chic, Foreigner, Genesis* i *Roxy Music* telefonom iz Los Anđelesa peva *AC/DC*.

Pobožnost, elitizam i nesnosni snobizam, koji su svojstveni umetnosti, predstavljaju sve ono protiv čega se Youngovi – Angus, Malcolm i George – žestoko bune, ali ova izuzetna braća škotsko-australijskog porekla nisu samo imala sreće sa određenom formulom. Ono što su svojom muzikom postigli tokom poslednjih 40 godina, zahvaljujući posvećenosti, nepokolebljivoj veri u sebe i pomalo muzičkoj genijalnosti, jeste ni manje ni više nego umetnost samo po sebi. Ali takva umetnost se ne izlaže u muzejima. Takva umetnost nije stvorena da bi je kupovale i prodavale bogate porodice ili menadžeri hedž fondova. To je umetnost koja i ne želi da se naziva umetnošću. Nije joj potrebno da se naziva umetnošću. Ona to jednostavno *jeste*.

Neupadljivi i veoma povučeni Youngovi – tri hobita hard-roka iz velike porodice sa osmoro dece: sedam sinova i jednom ćerkom – privlače pažnju tako dugo upravo zahvaljujući tom izuzetnom talentu i neverovatnoj skromnosti.

Braća Young nisu samo napisala neke od najuzbudljivijih pesama rok muzike – ako ne i muzike uopšte – svih vremena, već su i stvorila više raznovrsnih i kreativnih dela nego što im se pripisuje. Njihov uticaj na istoriju roka i, naročito, hard-roka zaista je ogroman. Začudo, četvrti brat muzičar, Alex, koji je već bio mladić 1963, kada su George, Malcolm i Angus sa roditeljima Williamom i Margaret otišli iz Cranhilla u Glazgovu za Australiju, ostao je u domovini i posle nekog vremena postao kompozitor za izdavačku kuću *Beatlesa* – *Apple Publishing*, a

njegov bend, *Grapefruit*, našao se pod okriljem Johna Lennona i Paula McCartneyja.

Štaviše, rekao bih da nijedna braća, čak ni Gibbovi iz *The Bee Gees*, ni Wilsonovi iz *The Beach Boys*, nisu imala tako snažan uticaj na muziku i popularnu kulturu širom sveta kao Youngovi. Njihove pesme obrađivali su izuzetno poznati izvođači kao što su Shania Twain, Norah Jones, Santana i *Dropkick Murphys*. Njihova muzika je toliko prodorna da su australijski paleontolozi nazvali dve vrste prastarih zglavkara po njima: *Maldybulakia angusi* i *Maldybulakia malcolmi*. „Oba su sićušna“, objasnio je Dr Greg Edgecombe iz Australijskog muzeja, „u srodstvu su i napustili su obale Australije da osvoje svet.“

Njihovi dosadni kritičari – a i dan-danas ih ima mnogo; nikada nisu sasvim nestali, ali su poslednjih godina popustili, shvativši da, što se više žale, to ih *AC/DC* više pravi budalama – tvrde da sve njihove pesme zvuče isto. Neke zaista i zvuče. Youngovi ne žele da menjaju ono što im očigledno donosi uspeh. Ali ti kritičari ne shvataju nešto vrlo važno. Upravo tim nedostatkom pomeranja granica oni ih na neki način pomeraju.

Mislim da je Mark Gable iz *The Choirboys*, australijskog benda kojem je u početku pomogao George Young, i koji je najpoznatiji po hitu „Run To Paradise“, najbolje opisao ono što Youngovi uspevaju da učine u svojoj muzici: „Pre nego što sam napisao 'Paradise', odlučio sam da upotrebim samo tri akorda. Ovo ograničenje ili granica, da tako kažem, stvara bolju umetnost. Ako vam je sve dozvoljeno, neminovno ćete pokazati svoje slabosti. Ali ako se ograničite na ono što najbolje znate, mogućnosti su beskonačne.“

To što *AC/DC* nema dodira sa različitim muzičkim stilovima moglo bi se, u neku ruku, smatrati lenjošću. Sa druge strane, može se reći da je to samo po sebi vid hrabre kreativnosti. Mali broj muzičara bi uz tako ograničene muzičke parametre uspeo da stvara pesme koje imaju nov i svež zvuk kad god ih čujete. Ali Youngovi u tome uspevaju. I to stalno. *AC/DC* baš *nikad* ne zvuči bajato.

Bivši predsednik *Atco Recordsa*, Derek Shulman, verovatno najpoznatiji po ugovoru sa *Bon Jovijem* i oživljavanju karijere *AC/DC-ja* sredinom 1980-ih, rekao je: „Potpuno se slažem. Nema potrebe da pomeraju granice. Oni su uspostavili sopstvene granice kojima nijedan drugi bend ne može da se približi. Oni su bili, i još uvek su predvodnici, a nikada nisu bili sledbenici, i to je nešto što 99,9 odsto drugih rok bendova treba

da shvati ako zaista žele da postanu legende, što AC/DC kao bend svakako jeste.”

Pesme Youngovih – a ukupno su napisali i snimili više stotina pesama tokom skoro pola veka – imaju sopstvene priče. Zašto su toliko dugo ostale popularne među stotinama miliona ljudi i podstakle takvu snažnu odanost i potpuni fanatizam? Koncerti AC/DC-ja nisu samo koncerti. To su skupovi na kojima je njihov logo bio moćan koliko i svaka zastava. Zbog čega je „It’s A Long Way To The Top” maltene postala nacionalna himna u Australiji? Zašto se „Thunderstruck” redovno pušta na NFL utakmicama u SAD i fudbalskim utakmicama u Evropi? Zašto je na jednom festivalu u Finskoj 2006. odlučeno da 16 izvođača (uključujući i vojni orkestar) tokom 15 sati bez prestanka uživo izvede celu diskografiju AC/DC-ja, a ne nekog drugog benda? Zbog čega gradovi – Madrid, Melburn – nazivaju ulice po njima? Zašto na Facebooku postoji bezbroj lažnih profila Angusa Younga? Zašto hip-hop izvođači i mešap DJ-evi često (bez dozvole) sempluju „Back In Black”; zašto je koriste na televiziji, u reklamama i holivudskim filmovima; zašto sportske i gejming korporacije imaju dozvolu za njeno korišćenje; i zašto je puštaju u helikopterima i tenkovima na ratištu? Tokom bitke za Faludžu u Iraku 2004. američki marinci su odvalili „Hells Bells” preko ogromnih zvučnika kako bi prigušili poziv na oružje iz gradskih džamija.

Zašto muzika AC/DC-ja tako lako oživljava i ohrabruje? Kako prenosi tu energiju koja menja naša osećanja i pogled na svet, i daje nam potrebnu snagu da prebrodimo najteže trenutke?

Jedan tur-operator u Port Lincolnu u Južnoj Australiji je čak otkrio da muzika AC/DC-ja privlači ajkule više nego bilo koja druga. Matt Waller je za melburnski *Herald Sun* izjavio: „Znamo da muzika AC/DC-ja najbolje funkcioniše po principu pokušaja i grešaka... Video sam kako ajkule trljaju lica o kavez iz kojeg dolazi zvuk, kao da žele da ga osete.”

Odgovori na ova pitanja, kakvi god bili, zadali bi udarac onome što čini muziku Youngovih tako izuzetnom.

Sve je počelo sa bratom koji se retko pojavljuje u javnosti.

George Young, koji je 2014. napunio 68 godina, prestao je da svira na svojim albumima 1992. u bendu *Flash and the Pan*, još jednom projektu u kojem je učestvovao zajedno sa dugogodišnjim partnerom u

pisanju i produkciji, Harryjem Vandom. Nastavio je da se bavi produkcijom, a poslednji album koji je producirao bio je *AC/DC-jev Stiff Upper Lip* iz 2000, nakon koprodukcija za taj bend zajedno sa Vandom između 1974. i 1978, i ponovo krajem 1980-ih. Najpoznatiji je bio kao ritam gitarista u *The Easybeats*, a sa Vandom je takođe koproducirao muziku za *Rose Tattoo* i *The Angels* (poznat i kao *Angel City*), i napisao pesme kao što su „Friday On My Mind“ i „Good Times“ za *The Easybeats*, „Evie“ za Stevieja Wrighta, „Love Is In The Air“ za Johna Paula Younga i „Hey St Peter“, „Down Among The Dead Men“, „Walking In The Rain“ (koju je obradila Grace Jones) i „Ayla“ za *Flash and the Pan*, od kojih je poslednja iskorišćena u upečatljivoj i erotičnoj sceni plesa u filmu Monice Bellucci *How Much Do You Love Me? (Koliko me voliš?)*. Prizor Belluccijeve kako se okreće uz ovu pesmu ne zaboravlja se lako.

„Imam mnoge albume kod kuće i isprobavam različite pesme dok radim na filmovima, što ponekad stvara iznenađenja“, kaže reditelj ovog filma, Bertrand Blier. „Ayla‘ mi se mnogo sviđa.“

George je „šesti član“ *AC/DC-ja*, vođa, trener, rezervni basista, bubnjar, prateći vokal, imitator, perkusionista, kompozitor, poslovni menadžer i svengali. *AC/DC* je njegov bend isto koliko i Angusov i Malcolmov.

Anthony O'Grady, prijatelj Bona Scotta, i urednik i osnivač australijskog muzičkog časopisa *RAM* iz 1970-ih, proveo je nekoliko dana na turneji sa *AC/DC-jem* tokom 1975–1976. Kada smo se sastali u Darlinghurstu u Sidneju, nosio je nedavno napravljenu repliku prve majice *AC/DC-ja*, otprilike iz 1974, na kojoj je ime benda ispisano belom farbom potezima četke.

„George je koristio sve što je naučio – uglavnom na svoju štetu – iz *The Easybeatsa*“, rekao je. „To je jedna od onih priča u kojoj pomislite: 'Možete biti u bendu koji ima međunarodni hit i završiti sa ogromnim dugovanjem. Ovog puta će biti drugačije.' I bilo je. Siguran sam da bi voleo da je sam to učinio. Ali svakako je programirao Malcolma i Angusa da to učine ne ustupajući kontrolu izdavačkim kućama, menadžmentu i agencijama.“

Ne skreći sa puta. To je usadio Malcolmu. Angus je bio struja, a George i Malcolm bili su elektrana. Oni su usmeravali tok. A izvođenje muzike ih nikada nije omelo. Malcolm mi je više puta rekao: 'Angus ume da svira veoma dobar džez, ali mi ne želimo da on svira veoma dobar džez.'“

O Georgeova dva mlađa brata u *AC/DC-ju* – Angusu, glavnom gitaristi, koji je 2014. napunio 59 godina, i Malcolmu, ritam-gitaristi, koji je napunio 61 – nije potrebno mnogo govoriti. Toliko su poznati i obožavani širom sveta da ih je suviše predstavljati, pošto su napisali neke

od najboljih pesama i najnezaboravnijih gitarskih rifova u rok muzici. Nemoguće ih je razdvojiti. Oni su, kao i sa svojim gitarama, u potpunoj simbiozi, a ipak su posvećeni vrlo specifičnim ulogama. Nije oduvek bilo tako. U početku su pokušavali da nadmaše jedan drugog, kako kaže prvi pevač *AC/DC-ja*, Dave Evans.

„Na sceni je između njih uvek postojalo zdravo rivalstvo”, kaže on. „U početku su i Malcolm i Angus svirali solo gitaru, i bilo je sjajno prisustvovati dvobojima na sceni u kojima su se trudili da nadmaše jedan drugog. Na kraju je odgovornost za solo gitaru pripala samo Angusu, i on je u tome uživao. Prve pesme imaju naročito mnogo energije i to se nikada ne može osporiti.”

Angus je neosporno zvezda benda. *Albert Productions*, tj. *Alberts*, australijska izdavačka kuća *AC/DC-ja*, jednom ga je u reklami u američkoj muzičkoj štampi nazvala „atomskim mikrobom”. „Oštar, *humbuckerski*² zvuk” tog talentovanog i neobičnog sitnog čoveka toliko je jedinstven da ga je časopis *Australian Guitar* proglasio za najboljeg gitaristu u istoriji Australije.

Kao šoumen je gotovo bez premca; njegovi živi nastupi predstavljaju jednu od najupečatljivijih atrakcija u rokenrolu. David Lewis, muzički pisac za nekadašnji britanski muzički časopis *Sounds*, živopisno je opisao Angusovo „mahnito ludilo u uniformi školarca, sa pokretima na bini zbog kojih pačiji hod Chucka Berryja izgleda kao šepanje paraplegičara, dok se sa njega slivaju znoj, sline i sluz, kao da je nekakav groteskni ljudski sunder čvrsto stegnut silinom sopstvenog sviranja”.

Ili, kako je Bernard McGovern 1976. rekao za londonski list *The Daily Express*: „Angus nije školarac već ludi škotski roker. U njegovo ludačko ponašanje na sceni... spadaju nastupi besa, razbijanje stvari, cepanje školskih blokčića, pušenje, cepanje delova svoje školske uniforme i njihovo bacanje u publiku, padanje i guljenje kolena, probadanje iglama vudu lutaka sa likovima nastavnika, i vrlo spretno sviranje gitare dok leži na leđima vrišteći i ritajući se.”

Lisa Tanner, bivša fotografkinja *Atlantic Recordsa*, koja je zaslužna za neke izuzetne slike *AC/DC-ja* iz 1970-ih i 1980-ih u ovoj knjizi, seća se da je Angus ulagao toliko truda u svoje nastupe da je doslovno povraćao.

„Nakon ili tokom prve pesme sa programa sišao bi sa bine, gurnuo glavu u kantu za đubre i povraćao, i dalje svirajući gitaru”, kaže ona.

² *Humbucker* (eng.) – Magnet, podizač žica na električnoj gitari čija je osnovna funkcija da neutralizuje eventualne neželjene šumove.

„Prvi put kada sam to videla bila sam sa [direktorom promotivnog sektora *Atlantic Recordsa*] Perryjem Cooperom i upitala sam ga: 'Da li je dobro?' Perry je odgovorio: 'Da, to radi na svakom koncertu.'”

Čak i danas, iako se smirio usled godina i škripanja zglobova, kod Angusa se u intervjuima na televiziji i dalje oseća neka gotovo detinja crta ličnosti. Njegova posvećenost vežbanju i sviranju gitare bila mu je opsesivna navika čitavog života, prema O'Gradyjevim rečima: „Bio je jedan od one prerano sazrele dece. Na gitari se izražavao mnogo bolje nego kroz školski rad i govor, a na to su ga i ohrabrivali. [Uvek se moglo čuti:] 'Ne smetaj Angusu; samo ga pusti da svira.'”

David Mallet, koji je režirao spotove i koncerte *AC/DC-ja* od 1986, kaže: „Kod *Pink Floyd*a je bitan spektakl. Svaka pesma, svaka numera na koncertu ima drugačiju vrstu spektakla. Kod *AC/DC-ja* spektakl je uvek isti. A to je Angus Young.”

Ali kralj *AC/DC-ja* je srednji brat. A on nije blagonaklon. Mark Evans, basista *AC/DC-ja* od 1975. do 1977, u svojoj autobiografiji *Dirty Deeds: My Life Inside And Outside Of AC/DC* opisao je Malcolma bez dodvoravanja, rekavši da je on „onaj ambiciozni... onaj koji planira i spletkari, 'tip iza scene', nemilosrdan i lukav”.

Taj opis se ne razlikuje mnogo od jednog od prvih saopštenja za medije *Atlantic Recordsa*, izuzev jednog važnog dodatka: „On nije samo sjajan gitarista i kompozitor već i osoba sa vizijom – on je taj koji u *AC/DC-ju* sve planira. On je takođe onaj tihi, sa dubinom i izuzetnom svešću. Zbog toga, kao i zbog dobrog izgleda, on je veoma popularan član *AC/DC-ja*.”

Začudo, on je jedini član ovog benda čiji je fizički izgled ocenjivan.

Malcolm je brat koji u svemu odlučuje, koji usmerava bend i stvara ritam. Čak i kada je zbog ličnih problema morao da prestane da svira, *AC/DC* je ostao *njegov* bend.

„Malcolm i Angus su odrasli u sredini u kojoj je George bio ogromna pop i rok zvezda”, objašnjava Evans, proređene kose u 58. godini, ali i dalje u formi i veoma zgodan, uz šolju kafe u Annandaleu u Sidneju. Ako je iko iz *AC/DC-ja* dobro izgledao, to je Evans. „Za njih nije bio veliki skok sastaviti bend i odseliti se iz Evrope. To nije bio san kao što je 'Želim da igram za *Glasgow Rangers*' ili nešto slično. San je već bio u njegovoj kući. Bio je opipljiv. Malcolm je mnogo toga pokupio od Georgea. George i Malcolm su dosta slični po mnogo čemu. Iako mislim da je Malcolm najambiciozniji od svih njih.

Nešto što me je godinama zapanjivalo jeste to što su Angus i Malcolm, George ne toliko, predstavljeni kao ne baš najbistriji – možda jer je to njihova persona. Ali, čoveče. Nisam u životu upoznao mnogo ljudi bistrijih od Malcolma.”

Dok njegov mlađi brat hoda kao patka, pokazuje publici zadnjicu, vrti se i radi šta god hoće, Malcolm, krut i napet, nepokretan kao kamen, uvek ostaje prikovan u pozadini, ispred „Marshall” pojačala.

„Živi nastupi su im sjajni, ali nisu razmetljivi”, kaže njihov dugogodišnji tonac, Mike Fraser. „To me zadivljuje. Sedite tamo i gledate Malcolma kako svira. On zapravo predvodi ceo bend, stojeći tamo pored bubnjeva. Svi gledaju u njega čekajući znak za prekid. 'Ajmo još jednom.' Stalno klima glavom i pravi kratke pokrete rukom. Sve oči su uprte u njega. Gleda ga čak i Angus, dok leti naokolo, praveći skokove unazad. Uvek ga prati pogledom. Sjajno je to gledati.”

Sa ovim se slaže i John Swan, takođe Škot, cenjena rok ličnost u Australiji i nekadašnji pevač u starom bendu Bona Scotta, *Fraternity*, koji je i dan-danas blizak prijatelj porodice Young: „Svi misle da je Angus glavni, ali za mene je glavni Malcolm. Evo, na primer, 'Live Wire'. Odsvirae akorde u toj pesmi, a dinamika koju koristi kroz celu pesmu zaista je sjajna. A onda će izmeniti jednu kratku deonicu. Drugi ritam-gitaristi će je odsvirati, i onda opet odsvirati tu istu deonicu. A on će izmeniti tu jednu stvar tako suptilno da jedino pravi obožavalac Malcolmovog sviranja može da primeti šta je u stvari uradio. Zbog tog jednog drugačijeg delića pesma bude još malo bolja i još više se sviđi muzičaru koji je sluša. On i Keith Richards su najbolji ritam-gitaristi na svetu.”

Tonac ZZ Topa i *Led Zeppelina*, Terry Manning, koji je zajedno sa Chrisom Blackwellom suvlasnik „Compass Point” studija na Bahamima, gde je snimljen *Back In Black*, tvrdi da su jedini ritam-gitaristi koji se s njim mogu uporediti Ritchie Blackmore iz *Deep Purplea* i legenda bluza Steve Cropper, „ali kada posmatrate samo izvlačenje suštine iz ritam gitare, mislim da je Malcolm u tome bolji od svih”.

Međutim, zajedno ih ne treba porediti ni sa kim. Tanje žice Angusove „Gibsonke SG” sa uskim vratom i deblje žice Malcolmove gitare „Gretsch” stvaraju naizgled paradoksalan podvig – stvaraju jedinstvenu silu, a ipak zadržavaju prilično različite zvukove. Nijedan drugi par ne ume tako dobro da radi to što oni rade. Oni su neraskidivo povezani.

I to u tolikoj meri da je Joe Matera, australijski rok gitarista i novinar, čiji su članci u časopisima poput *Classic Rock* i *Guitar & Bass* obja-

vljeni širom sveta, izjavio da bi se njihova upečatljivost izgubila ako bi se razdvojili.

„To je odnos u kojem su jedan drugom potrebni da bi muzika imala takav eksplozivan zvučni efekat“, tvrdi on. „To je toliko jaka kombinacija da, bez jednog od njih, ishod ne bi bio nimalo upečatljiv.“

Georg Dolivo, frontmen kalifornijskih rokera *Rhino Bucket*, jedinog benda među gomilom imitatora koji se verovatno najviše približio zvuku *AC/DC-ja* iz ere *Poweragea*, i u kojem je neko vreme čak svirao i bivši bubnjar *AC/DC-ja* Simon Wright, kaže: „Međusobni uticaj gitara, basa i bubnjeva je bez premca. Svaka nota je važna. I Angus i Malcolm tako dobro koriste energiju onog drugog da to maltene zvuči kao jedan ogroman moćni zid.“

Joel O’Keeffe, frontmen i solo gitarista grupe *Airbourne*, koja uživo zvuči najpribližnije moguće koncertu *AC/DC-ja* u dvorani „Apollo“ u Glazgovu 1978, objašnjava zvuk *AC/DC-ja* kao postupak umanjavanja i oskudnosti: „Ono što Youngovi ne rade bitno je isto koliko i ono što rade. Ono od čega se naježite jesu upravo ti precizni razmaci u rifu, poput kratke pauze između prva tri A-dur akorda u 'Highway To Hell', ili pauze za uzvikivanje Angusovog imena u 'Whole Lotta Rosie'. I kada se obojica unesu, to nisu samo dve gitare, to su gitare na kvadrat.“

„Braćo Young su među najboljim gitaristima sa kojima sam imao zadovoljstvo da radim“, kaže Fraser. „Ne samo da su talentovani nego su i veoma vredni. U studiju tačno znaju kako da sviraju dovoljno dinamično da bi pesma rasturila. To je u studiju često teško postići, jer atmosfera nekada ume da bude toliko hladna da ne pruža nimalo inspiracije. Teško je u studiju svirati istim intenzitetom kao na živim nastupima, ali za sjajan album neophodno je upravo to. Malcolm i Angus to savršeno rade. To je zaista sjajno gledati.“

Mnogi bendovi su, manje ili više uspešno, pokušavali da iskopiraju deo zvuka i *AC/DC-jeve* filozofije „bez foliranja“: *Guns N' Roses*, *The Cult*, *Airbourne*, *The Answer*, *Mötley Crüe*, *Krokus*, *Kix*, *The Four Horsemen*, *The Poor*, *Dynamite*, *Hardbone*, *Heaven*, '77, *Starfighters*, *Accept*, *Rhino Bucket*, *Jet*, hard-rok bend u kostimima francuskih aristokrata *The Upper Crust* i dosta drugih. Mnogi od njih stvaraju pastiše. A ima i očigledne krađe. Uporedite „Dr Feelgood“ grupe *Mötley Crüe* sa *AC/DC-jevom* pesmom „Night Of The Long Knives“ sa albuma

Bibliografija

„Ride On“

KNJIGE

- AC/DC: Hell Ain't A Bad Place To Be*, Mick Wall, Orion Books, London, 2012.
- AC/DC, High-Voltage Rock 'N' Roll: The Ultimate Illustrated History*, Phil Sutcliffe, Voyageur Press, Minneapolis, 2010.
- AC/DC, Maximum Rock & Roll: The Ultimate Story Of The World's Greatest Rock Band*, Murray Engleheart i Arnaud Durieux, HarperCollins, Sydney, 2006.
- Appetite For Destruction: The Days Of Guns N' Roses*, Danny Sugerman, St Martin's Press, New York, 1992.
- Dirty Deeds: My Life Inside And Outside Of AC/DC*, Mark Evans, Allen & Unwin, Sydney, 2011.
- Get Your Jumbo Jet Out Of My Airport: Random Notes For AC/DC Obsessives*, Howard Johnson, The Black Book Company, Pewsey, 1999.
- Hard Road: The Life And Times Of Stevie Wright*, Glenn Goldsmith i Stevie Wright, Random House, Sydney, 2004.
- Highway To Hell*, Joe Bonomo, Continuum Books, New York, 2010.
- Highway To Hell: The Life And Times Of AC/DC Legend Bon Scott*, Clinton Walker, Pan Macmillan, Sydney, 1994.
- Hot Stuff: Disco And The Remaking of American Culture*, Alice Echols, W. W. Norton & Company, New York, 2010.
- House Of Hits: The Great Untold Story Of Australia's First Family Of Music*, Jane Albert, Hardie Grant Books, Melbourne, 2010.
- In The Company Of Heroes*, Michael J. Durant i Steven Hartov, Putnam, New York, 2003.
- Jimmy Barnes, Too Much Ain't Enough: The Authorised Biography*, Toby Creswell, Random House, Sydney, 1993.
- Let There Be Rock: The Story Of AC/DC*, Susan Masino, Omnibus Press, New York, 2006.
- Louder Than Hell: The Definitive Oral History Of Metal*, Jon Wiederhorn i Katherine Turman, HarperCollins, New York, 2013.
- Sophisto-Punk: The Story Of Mark Opitz & Oz Rock*, Mark Opitz (kako je ispriповедano Lukeu Wallisu i Jeffu Jenkinsu), Random House, Sydney, 2012.

- The Encyclopedia Of Record Producers: An Indispensable Guide To The Most Important Record Producers In History*, Eric Olsen, Paul Verna i Carlo Wolff (urednici), Daniel J. Levitin (saradnik), Billboard Books, New York, 1999.
- The Forever War*, Dexter Filkins, Knopf, New York, 2008.
- The Soul Of It All: My Music, My Life*, Michael Bolton, Center Street, New York, 2013.
- The 10 Rules Of Rock And Roll: Collected Music Writings/2005–09*, Robert Forster, Black Inc. Books, Melbourne, 2009.
- Vanda & Young: Inside Australia's Hit Factory*, John Tait, University of New South Wales Press, Sydney, 2010.
- Why AC/DC Matters*, Anthony Bozza, HarperCollins, New York, 2009.

DVD/TV

- AC/DC, Back In Black: Classic Albums Under Review*, Umbrella Entertainment, Melbourne, 2008.
- AC/DC, Highway To Hell: Classic Albums Under Review*, Umbrella Entertainment, Melbourne, 2009.
- VH1's Ultimate Albums: Back In Black, AC/DC*, Viacom International, New York, 2003.

PISMA / SAOPŠTENJA / DRUGI DOKUMENTI

- „AC/DC”, saopštenje *Albert Productionsa*, Sydney, 1974.
- „AC/DC: *High Voltage*”, saopštenje *Atco Recordsa*, New York, 1976.
- „AC/DC: *Let There Be Rock*”, saopštenje *Atlantic Recordsa*, New York, 1977.
- Pismo *Atlantic Recordsa* Billu Bartlettu, Perry Cooper, New York, 1979.
- Pismo Leidseplein Presse B.V.-a američkom komesaru za žigove, 'Declaration In Support Of Substitute Specimens', Stuart Prager, New York, 2004.

OMOTI

- Bonfire*, Murray Engleheart, *East West Records*, New York, 1997.
- '74 *Jailbreak*, Murray Engleheart, *Epic Records*, New York, 2003.

NOVINE/ČASOPISI

- „AC/DC's Angus Young Discusses Bon Scott And The *Bonfire* Box Set”, Tom Beaujour, *Guitar World*, New York, 1998.
- „AC/DC Celebrate Their Quarter Century”, Sylvie Simmons, *MOJO*, London, 2000.
- „AC/DC Fired Up Over Treatment In Media”, Kerry Wakefield, *The Age*, Melbourne, 1981.
- „AC/DC, Hammersmith Odeon: Concert Review”, Clive Bennett, *The Times*, London, 1976.

For Those About To Rock (We Salute You). Ili „Just Like Paradise” Davida Leeja Rotha sa „Breaking The Rules” sa istog albuma. Ili „Wild Flower” benda *The Cult* sa „Rock 'N' Roll Singer” sa albuma *TNT*.

Doduše, i AC/DC je svesno ili nesvesno pozajmljivao od drugih kada im je to na početku karijere odgovaralo. U čitavoj pesmi „Ride On” čuje se „Jesus Just Left Chicago” ZZ Topa, a „Gloria” benda *Them* (koju je Bon Scott obradio sa svojim prvim bendom, *The Spektors*, 1965) pruža osnovu za „Jailbreak”. Obe ove pesme AC/DC-ja nalaze se na prvom, australijskom izdanju albuma *Dirty Deeds Done Dirt Cheap*. Hit benda *Head East* iz Ilinoisa, „Never Been Any Reason”, iz sredine 1975, koji je napisao gitarista Mike Somerville, takođe je uticao – ako je tako lepše reći – na „You Shook Me All Night Long” iz 1980. Zanimljivo je da je AC/DC u avgustu 1977. nastupio kao predgrupa na jednom koncertu *Head Easta* u dvorani „Riverside” u Milvokiju.

Ali ovaj bend ipak daje svoj pečat svemu što stvori. Kao što mi je Tony Platt, ton-majstor na *Highway To Hell*, ton-snimatelj na *Back In Black* i koproducent albuma *Flick Of The Switch*, rekao iz Londona: „Ne biste poverovali koliko mi se bendova koji zvuče kao AC/DC nakon uspeha *Back In Black* obratilo sa željom da radim sa njima. Kad neko upita: 'Možeš li da mi napraviš zvuk gitare Angusa Younga?', jedino što mogu da odgovorim jeste: 'Da, naravno da mogu, ali prvo će nam trebati klasična *Marshall* kutija, klasično *Marshall* pojačalo, *Gibsonka SG*, i naravno, ne zaboravi da će nam trebati i Angus.’

„Mnogim bendovima, naročito u rok žanru, je malo važnije da budu rok muzičari nego da to rade kako treba. A ovi momci su rekli: 'Hajde da uradimo to kako treba, da se pobrinemo da to bude najbolje što može, a ako posle toga postanemo rok zvezde, utoliko bolje.’”

Fraser, koji je bio tonac i za *Aerosmith*, *Metallicu*, *Van Halen*, *The Cult* i *Airbourne*, slaže se da su pokušaji da se Youngovi dostignu uzaludni: „Iako postoje bendovi koji su sigurno pozajmljivali elemente iz muzike AC/DC-ja, rekao bih da je moćan i jednostavan zvuk ovog benda teško iskopirati. Mnogi bendovi nasnimavaju gitarske deonice da bi zvučali veliko i snažno. Krajnji rezultat toga, koliko god bio dobar, biće drugačiji od zvuka AC/DC-ja.”

Terry Manning, koji je izgradio zvuk bendova *Rhino Bucket* i *The Angels*, odlično zna koliko je idealizovanje opasno. Steve Barnett i Stewart Young, tadašnji menadžeri AC/DC-ja, ponudili su mu priliku da producira snimanje albuma *Who Made Who* (snimljenog u studiju

- The Encyclopedia Of Record Producers: An Indispensable Guide To The Most Important Record Producers In History*, Eric Olsen, Paul Verna i Carlo Wolff (urednici), Daniel J. Levitin (saradnik), Billboard Books, New York, 1999.
- The Forever War*, Dexter Filkins, Knopf, New York, 2008.
- The Soul Of It All: My Music, My Life*, Michael Bolton, Center Street, New York, 2013.
- The 10 Rules Of Rock And Roll: Collected Music Writings/2005–09*, Robert Forster, Black Inc. Books, Melbourne, 2009.
- Vanda & Young: Inside Australia's Hit Factory*, John Tait, University of New South Wales Press, Sydney, 2010.
- Why AC/DC Matters*, Anthony Bozza, HarperCollins, New York, 2009.

DVD/TV

- AC/DC, Back In Black: Classic Albums Under Review*, Umbrella Entertainment, Melbourne, 2008.
- AC/DC, Highway To Hell: Classic Albums Under Review*, Umbrella Entertainment, Melbourne, 2009.
- VH1's Ultimate Albums: Back In Black, AC/DC*, Viacom International, New York, 2003.

PISMA / SAOPŠTENJA / DRUGI DOKUMENTI

- „AC/DC”, saopštenje *Albert Productionsa*, Sydney, 1974.
- „AC/DC: *High Voltage*”, saopštenje *Atco Recordsa*, New York, 1976.
- „AC/DC: *Let There Be Rock*”, saopštenje *Atlantic Recordsa*, New York, 1977.
- Pismo *Atlantic Recordsa* Billu Bartlettu, Perry Cooper, New York, 1979.
- Pismo Leidseplein Presse B.V.-a američkom komesaru za žigove, 'Declaration In Support Of Substitute Specimens', Stuart Prager, New York, 2004.

OMOTI

- Bonfire*, Murray Engleheart, *East West Records*, New York, 1997.
- '74 *Jailbreak*, Murray Engleheart, *Epic Records*, New York, 2003.

NOVINE/ČASOPISI

- „AC/DC's Angus Young Discusses Bon Scott And The *Bonfire* Box Set”, Tom Beaujour, *Guitar World*, New York, 1998.
- „AC/DC Celebrate Their Quarter Century”, Sylvie Simmons, *MOJO*, London, 2000.
- „AC/DC Fired Up Over Treatment In Media”, Kerry Wakefield, *The Age*, Melbourne, 1981.
- „AC/DC, Hammersmith Odeon: Concert Review”, Clive Bennett, *The Times*, London, 1976.

- „AC/DC’s iTunes Debut Sells 48.000 Digital Albums, 696.000 Songs”, Keith Caulfield, *Billboard*, New York, 2012.
- „AC/DC: Like Comfy Old Shoes That Fit All Feet”, Tomi Ervamaa, *Helsingin Sanomat*, Helsinki, 2006.
- „AC/DC Salvo Levels Sin City”, David Lewis, *Sounds*, London, 1978.
- „AC/DC Shrug Off A Death And Rock On”, David Fricke, *Rolling Stone*, New York, 1980.
- „AC/DC: The Dirtiest Story Ever Told”, Phil Sutcliffe, *Sounds*, London, 1976.
- „Air Raid”, Joe Nick Patoski, *Texas Monthly*, Austin, 1978.
- „A New Rock Star: Proof Of Australia’s Oldest Creatures”, Simon Benson, *The Daily Telegraph*, Sydney, 1998.
- „Artists Discover AOR Fickle”, Ed Harrison, *Billboard*, New York, 1981.
- „Atlantic Country: After Some Rough Starts, The Label Goes To Town Big Time In Music City”, Chet Flippo, *Billboard*, New York, 1998.
- „Bands Declare A Truce For Tribute”, Patrick Donovan, *The Age*, Melbourne, 2004.
- „Back In Black: The Lyrical Debate”, Malcolm Dome, *Classic Rock*, London, 2005.
- „Court Battle Over Release Of AC/DC Film”, John Sippel, *Billboard*, New York, 1981.
- „Dickensian Conditions In Northern Territory Prisons”, Australian Associated Press, *The Australian*, Sydney, 2011.
- „For Whom The Bells Toll”, Geoff Barton i Jens Jam Rasmussen, *Classic Rock*, London, 2005.
- „Great White Sharks Love AC/DC”, Nigel Austin, *Herald Sun*, Melbourne, 2011.
- „Hells Bell”, Philip Wilding, *Classic Rock*, London, 2000.
- „High Voltage”, Vince Lovegrove, *The Australian*, Sydney, 2006.
- „High Voltage: Album Review”, Billy Altman, *Rolling Stone*, New York, 1976.
- „In the Family”, Andrew Heathcote, *BRW*, Sydney, 2013.
- „’Iron Man 2’ Shoots To Thrill With AC/DC”, Geoff Boucher, *The Los Angeles Times*, Los Angeles, 2010.
- „Kiss, Kiss, Bang, Bang, At Fairgrounds Concert”, John Finley, *The Courier-Journal*, Louisville, 1977.
- „Let There Be Rock: AC/DC @ The ’Dillo”, Marky Billson, *The Austin Chronicle*, Austin, 2008.
- „Malcolm And Angus Young: Interview”, Dave Ling, *Classic Rock*, London, 2003.
- „Marcus Hook Roll Band, ’Natural Man’: Single Review”, Martin Cerf, *Phonograph Record Magazine*, Los Angeles, 1973.
- „Pop Maven Horn Shows Staying Power As One Of The Industry’s Top Producers”, Ben Cromer, *Billboard*, New York, 1998.
- „Sony’s Newest Boy Band, AC/DC, Took Stage In 1970s”, Jennifer Ordonez, *The Wall Street Journal*, New York, 2002.

- „AC/DC’s iTunes Debut Sells 48.000 Digital Albums, 696.000 Songs”, Keith Caulfield, *Billboard*, New York, 2012.
- „AC/DC: Like Comfy Old Shoes That Fit All Feet”, Tomi Ervamaa, *Helsingin Sanomat*, Helsinki, 2006.
- „AC/DC Salvo Levels Sin City”, David Lewis, *Sounds*, London, 1978.
- „AC/DC Shrug Off A Death And Rock On”, David Fricke, *Rolling Stone*, New York, 1980.
- „AC/DC: The Dirtiest Story Ever Told”, Phil Sutcliffe, *Sounds*, London, 1976.
- „Air Raid”, Joe Nick Patoski, *Texas Monthly*, Austin, 1978.
- „A New Rock Star: Proof Of Australia’s Oldest Creatures”, Simon Benson, *The Daily Telegraph*, Sydney, 1998.
- „Artists Discover AOR Fickle”, Ed Harrison, *Billboard*, New York, 1981.
- „Atlantic Country: After Some Rough Starts, The Label Goes To Town Big Time In Music City”, Chet Flippo, *Billboard*, New York, 1998.
- „Bands Declare A Truce For Tribute”, Patrick Donovan, *The Age*, Melbourne, 2004.
- „Back In Black: The Lyrical Debate”, Malcolm Dome, *Classic Rock*, London, 2005.
- „Court Battle Over Release Of AC/DC Film”, John Sippel, *Billboard*, New York, 1981.
- „Dickensian Conditions In Northern Territory Prisons”, Australian Associated Press, *The Australian*, Sydney, 2011.
- „For Whom The Bells Toll”, Geoff Barton i Jens Jam Rasmussen, *Classic Rock*, London, 2005.
- „Great White Sharks Love AC/DC”, Nigel Austin, *Herald Sun*, Melbourne, 2011.
- „Hells Bell”, Philip Wilding, *Classic Rock*, London, 2000.
- „High Voltage”, Vince Lovegrove, *The Australian*, Sydney, 2006.
- „High Voltage: Album Review”, Billy Altman, *Rolling Stone*, New York, 1976.
- „In the Family”, Andrew Heathcote, *BRW*, Sydney, 2013.
- „’Iron Man 2’ Shoots To Thrill With AC/DC”, Geoff Boucher, *The Los Angeles Times*, Los Angeles, 2010.
- „Kiss, Kiss, Bang, Bang, At Fairgrounds Concert”, John Finley, *The Courier-Journal*, Louisville, 1977.
- „Let There Be Rock: AC/DC @ The ’Dillo”, Marky Billson, *The Austin Chronicle*, Austin, 2008.
- „Malcolm And Angus Young: Interview”, Dave Ling, *Classic Rock*, London, 2003.
- „Marcus Hook Roll Band, ’Natural Man’: Single Review”, Martin Cerf, *Phonograph Record Magazine*, Los Angeles, 1973.
- „Pop Maven Horn Shows Staying Power As One Of The Industry’s Top Producers”, Ben Cromer, *Billboard*, New York, 1998.
- „Sony’s Newest Boy Band, AC/DC, Took Stage In 1970s”, Jennifer Ordonez, *The Wall Street Journal*, New York, 2002.

- „The Biggest Tax Haven You’ve Never Heard Of: Holland”, Martin Van Geest, *The International Correspondent*, Amsterdam, 2011.
- „The Devil You Say? No Way. AC/DC’s Message: Rebellion, Not Satan Worship”, Robert Hilburn, *The Los Angeles Times*, Los Angeles, 1985.
- „The Dirtiest Group In Town”, nepotpisan, *Record Mirror*, London, 1976.
- „The Hits and The Missus”, Krissi Murison, *The Sunday Times*, London, 2013.
- „The Punks Are Out Of Style”, Tony Kiss, *The Times-News*, Kingsport, 1978.
- „The Wild Young Man”, Bernard McGovern, *The Daily Express*, London, 1976.
- „The Young Guns”, Jessica Gardner, *BRW*, Sydney, 2011.
- „*Thunderstruck*: Film Review”, Russell Edwards, *Variety*, Los Angeles, 2004.
- „Top 50 Australian Guitarists Of All Time”, Peter Hodgson, Andrew P. Street i Craig White (saradnici), *Australian Guitar*, Sydney, 2012.

NAUČNI I ISTRAŽIVAČKI RADOVI

- „Early Myriapodous Arthropods From Australia: *Maldybulakia* From The Devonian Of New South Wales”, Gregory D. Edgecombe, *Records Of The Australian Museum*, Sydney, 1998.
- An Exploratory Study Of The Effects Of Radio Airplay And Advertising On Record Sales*, Peter Mensch, neobjavljen master rad, Chicago, 1977.

SCENARIO

- Stevie: The Life And Music Of Stevie Wright And The Easybeats*, Scott McRae i Ann Petrou, Sydney, 2012.

VEB-SAJTOVI

acdc.com	grammy.com
ac-dc.net	highwaytoacdc.com
acdc-archives.fr	johnkalodner.com
acdc-bootlegs.com	metallian.com
acdczone.com	milesago.com
albumlinernotes.com	mtv.com
allmusic.com	muttlange.com
billboard.com	nyeandcompany.com
celebrityaccess.com	packagingeurope.com
classicsdujour.com	reddit.com
discogs.com	riaa.com
45cat.com	robert-palmer.over-blog.com
forbes.com	song-database.com
f-secure.com	tsdr.uspto.gov
gawker.com	youtube.com

Diskografija

„High Voltage“

1

„Good Times“¹²

Muzika i tekst: Harry Vanda & George Young

Producent: Glyn Johns

*The Easybeats, Vigil*¹³, Parlophone / United Artists Records (1968)

2

„Evie“

Muzika i tekst: Harry Vanda & George Young

Producenti: Harry Vanda & George Young

Stevie Wright, *Hard Road*, Albert Productions / Atco Records (1974)

3

„It's A Long Way To The Top (If You Wanna Rock 'N' Roll)“

Muzika i tekst: Angus Young, Malcolm Young & Bon Scott

Producenti: Harry Vanda & George Young

AC/DC, TNT, Albert Productions (1975)¹⁴

4

„Jailbreak“

Muzika i tekst: Angus Young, Malcolm Young & Bon Scott

Producenti: Harry Vanda & George Young

AC/DC, Dirty Deeds Done Dirt Cheap, Albert Productions (1976)¹⁵

12 U SAD objavljena kao „Gonna Have A Good Time“. (Prim. aut.)

13 U SAD objavljen kao *Falling Off The Edge Of The World*. (Prim. aut.)

14 U SAD objavljena na albumu *High Voltage*, Atlantic Records, 1976. (Prim. aut.)

15 U SAD objavljena na '74 *Jailbreak*, Atlantic Records, 1984. Album *Dirty Deeds Done Dirt Cheap*, Atlantic Records, 1981, objavljen je bez pesme „Jailbreak“. (Prim. aut.)

5

„Let There Be Rock”

Muzika i tekst: Angus Young, Malcolm Young & Bon Scott

Producenti: Harry Vanda & George Young

AC/DC, *Let There Be Rock*, Albert Productions / Atlantic Records (1977)

6

„Riff Raff”

Muzika i tekst: Angus Young, Malcolm Young & Bon Scott

Producenti: Harry Vanda & George Young

AC/DC, *Powerage*, Albert Productions / Atlantic Records (1978)

7

„Highway To Hell”

Muzika i tekst: Angus Young, Malcolm Young & Bon Scott

Producent: Robert John „Mutt” Lange

AC/DC, *Highway To Hell*, Albert Productions / Atlantic Records (1979)

8

„Back In Black”

Muzika i tekst: Angus Young, Malcolm Young & Brian Johnson

Producent: Robert John „Mutt” Lange

AC/DC, *Back In Black*, Albert Productions / Atlantic Records (1980)

9

„You Shook Me All Night Long”

Muzika i tekst: Angus Young, Malcolm Young & Brian Johnson

Producent: Robert John „Mutt” Lange

AC/DC, *Back In Black*, Albert Productions / Atlantic Records (1980)

10

„Hells Bells”

Muzika i tekst: Angus Young, Malcolm Young & Brian Johnson

Producent: Robert John „Mutt” Lange

AC/DC, *Back In Black*, Albert Productions / Atlantic Records (1980)

11

„Thunderstruck”

Muzika i tekst: Angus Young & Malcolm Young

Producent: Bruce Fairbairn

AC/DC, *The Razors Edge*, Albert Productions / Atco Records (1990)

Index

„Up To My Neck In You“

A

- Aboridžini 102
Accept 23, 72
AC/DC fliper 137
AC/DC: Let There Be Rock 226
AC/DC: Let There Be Rock sa 179
AC/Dixie 202
AC/DC: Let There Be Rock (film) 174
Adam Sieff 158
Addicted To Love 159
Aerosmith 24, 36, 49, 115, 118, 119,
120, 183, 184, 187
A Hillbilly Tribute To AC/DC 117, 202
Ahmet Ertegun 54, 63, 108, 113, 168, 220
Airbourne 23, 24, 145, 221, 224
Air Supply 98
Akira Kurosawa 47
albumski bend 40, 141
albumski rok 92
Alex Harvey 109
Alex Young 39, 56, 222
Alex Young mlađi 39
Alfred Schacht 72
Al Jackson Jr 89
Allan Fryer 45, 99, 167, 170, 220, 223
Allen Klein 59
All Right Now 158, 168
All Screwed Up 41
Alvin Handwerker 130, 187, 220
Amboy Dukes 98
American Talent International 91
američka vojska 202, 203
Američke snage u Iraku 18
američke turneje 108, 117, 132
Andrew Farriss 53
Angel City 19
Angry Anderson 97
Angus Young 18, 21, 24, 30, 38, 83, 89,
119, 158, 166, 205, 214, 222, 226,
227, 229, 230
Anna Baba 194
Anschutz Entertainment Group 144
Anthony Bozza 39, 56, 131, 219, 226
Anthony O'Grady 19, 37, 45, 48, 50,
60, 79, 98, 109, 142, 191, 196, 221,
223
Anthrax 25
Apollo 23
Aretha Franklin 162
Arif Mardin 113
Arnel Pineda 169, 172
Artista Recordsu 111
Ashley Gilbertson 203, 220, 223
asocijacije na satanizam 205
Atco Records 17, 222, 226
ATI 114
Atlantic Records 16, 20, 21, 35, 36, 40,
45, 46, 54, 91, 104, 109, 176, 189,
207, 219, 220, 221, 226, 229, 230
Atlantic Studios 138, 148, 149, 160
Austin 167, 227
Australian Crawl 98
Australian Made 53, 62
Australijska fudbalska liga 85
Australijski državni registar zvučnih
zapisa 85
Australijski muzej 17
australijski rok zvuk 98
Axl Rose 25
Ayla 19

B

Baby Please Dont Go 73, 74
Baby Sugar Loud 101
Back In Black 11, 16, 18, 22, 24, 25, 37,
40, 44, 46, 47, 48, 84, 99, 104, 105,
117, 134, 138, 142, 158, 159, 160,
161, 170, 171, 173, 174, 175, 176,
177, 178, 179, 180, 181, 183, 186,
187, 188, 189, 191, 192, 194, 195,
196, 200, 201, 203, 205, 207, 218,
226, 227, 230
Back Street Crawler 45, 158, 168, 220,
222
Backtracks 45, 76
Bahami 22, 25, 134, 179, 192
Ballbreaker 39, 45
Barry Diament 31, 45, 176, 177, 178,
219, 223
Barry Freeman 108
Bay City Rollers 112
Beastie Boys 48, 173
Bedlam In Belgium 41, 198
Beethoven 199
bend koji puni stadione 214, 217
Ben Quinn 101
Berrimah (zatvor) 101
Bernard Fanning 45, 80, 220, 223
Bernard McGovern 20, 228
Berry Gordy 57
Bertelsmann Music Group (BMG) 165
Bertrand Blier 19, 223
Beyond The Thunder (dokumentarac)
50, 201
Big Balls 105
Big Gun 204
Big Joe Williams 98
Bill Bartlett 46, 90, 113, 115, 116, 126,
219, 223, 226
Billboard Hot 100 47, 57, 120
Bill Graham 149
Bill Scott ('Wild Bill') 94
Bill Wyman 143
Billy Altman 28, 45, 219, 223, 227
Billy Gibbons 159
Billy Thorpe 83, 84, 222

biografije 25, 38, 43, 46, 51, 58, 62, 67,
69, 73, 74, 90, 97, 106, 110, 135, 146,
147, 151, 152, 158, 166, 184
bitka u Mogadišu 199, 204
bitka za Faludžu 18, 46, 202, 203, 204
Black Eyed Bruiser 67, 69, 78, 80, 88
Black Ice 28, 45, 47, 77, 96, 171, 217
Black Howk Down (knjiga) 46, 199
Blondie 138
Blow Up Your Video 39
Blue Öyster Cult 115, 135, 136
bluz 22, 29, 60, 89, 98, 175, 216
Bob Bingham 91
Bob Defrin 135
Bondi Lifesaver 35, 217
Bonfest 130
Bonfire 130, 138, 158, 179, 226
Bon Jovi 17, 42, 51, 212, 213
Bon Scott 12, 19, 22, 24, 30, 33, 35, 40,
42, 45, 50, 54, 60, 66, 67, 71, 73, 84,
85, 88, 92, 97, 99, 103, 104, 109, 128,
130, 132, 142, 164, 170, 182, 185, 189,
192, 193, 194, 195, 196, 198, 202, 205,
221, 222, 225, 226, 229, 230
Boomerang House 12
Boston (bend) 99, 115, 135
Boston, Masačusets 94, 95, 96, 105, 117,
219
Brendan O'Brien 171
brendirana roba 48
Brian Byrne 127
Brian Johnson 12, 43, 99, 104, 119, 123,
130, 131, 142, 143, 166, 169, 170,
172, 173, 174, 183, 192, 193, 194,
195, 201, 204, 212, 213, 220, 230
Briefcase Full Of Blues 111
britanski rok zvuk 84, 158, 159
Broken Home 180
Brown Sugar 87
Bruce Fairbairn 212, 220, 230
BRW 49, 227, 228
Bud Prager 110
Buzz Shearman 167

C

Can I Sit Next To You Girl 194

Capitol (dvorana) 148
 Capitol Music Group 208
 Carol Klenfner 46, 223
 Cassie Gaines 126
 CBS radio 94
 CBS Records 135
 Cedric Kushner 45, 153, 165, 221, 223
 Charlie Kendall 94
 Charlie Watts 87, 132, 134, 144
 Cheap Trick 114, 115
 Cheetah 79, 121
 Chris Gilbey 45, 59, 65, 69, 74, 111, 127,
 220, 223
 Chris Keeble 81, 223
 Chris Masuak 45, 128, 158, 221, 223
 Chris Murphy 53
 Chris Slade 49, 212, 215, 216, 222
 Chris Slade Steel Circle 215
 Chuck Berry 20, 58, 83
 City Boy 148, 150, 151, 165, 179
 Cliff Burnstein 182
 Cliff Williams 13, 122, 125, 126, 142,
 143, 166, 202, 222
 Clinton Walker 35, 42, 67, 90, 102, 129,
 132, 146, 151, 194, 217, 222, 224, 225
 Clive Bennett 29, 226
 Clive Calder 148, 149, 151, 152, 153,
 164, 165, 219, 222
 Cold Chisel 53, 98, 101, 207, 219
 Colin Burgess 49, 77, 125
 Colston Hall 33
 Columbia Records 149
 Columbus 95, 114
 Compass Point studio 22, 25, 159, 173,
 176, 192, 195, 221
 Concert For Bangladesh 89
 Concord (golf-klub) 37
 Coral Browning 82, 87, 89, 168, 219
 Cosmo Wilson 110
 Countdown 69, 128, 143, 221
 Crabsody in Blue 122
 Crossfire 70

D

Daddy Cool 84, 98
 Dallimore 97
 Daniel J. Levitin 226

Dan Jollota 201
 Danny Sugerman 25, 225
 Darren Ashton 129, 223
 Dave Evans 20, 27, 45, 49, 50, 79, 124,
 220, 223
 David Bowie 40, 63
 David Fricke 227
 David Glew 46, 109, 220, 223
 David Krebs 45, 47, 49, 112, 118, 119,
 120, 147, 167, 170, 181, 183, 184,
 185, 187, 188, 221, 223
 David Lewis 20, 227
 David Mallet 21, 40, 196, 214, 221, 223
 David Thoener 44, 161, 163, 180, 222, 223
 Deep Purple 22, 103, 114
 Def Leppard 44, 47, 161, 163, 174, 180,
 182, 183
 Deniz Tek 41, 45, 97, 222, 223
 Derek Shulman 17, 45, 51, 83, 87, 105,
 181, 213, 222, 223
 Detroit 36, 57, 117
 Dexter Filkins 226
 Dick Barnatt 38
 Dick Clement 144
 Dinamika 177
 Dirty Deeds Done Dirt Cheap 24, 33,
 54, 83, 90, 104, 176, 229
 Diskografska akademija 165
 Don Arden 59
 Doug Morris 104, 206, 221
 Doug Thaler 42, 46, 55, 66, 91, 114, 118,
 132, 146, 148, 151, 164, 166, 190,
 222, 223
 Down Among The Dead Men 19
 Down Payment Blues 192
 Dragon 79
 Dr Feelgood 23
 Dr Greg Edgecombe 17
 Dropkick Murphys 17, 45, 85, 95, 117,
 172, 219
 Dusty Springfield 104

E

Eagles 58, 70, 161
 Eddie Kramer 146, 149, 221
 Eddie Van Halen 83, 141, 214

Ed Sciaky 138
Edvard Munch 15
Electric Lady Studios 138
Elektra Records 108
Eliminator 87, 159
EMI Records 92, 165
EMI studio 75
Engelbert Humperdinck 66, 80
Enmore (dvorana) 34
Epic Records 208, 220, 226
Eric Dionysius 174
Eric Mistler 174
Eruption 214
Evie 19, 31, 65, 66, 78, 79, 80, 81, 82,
121, 218, 229

F

4 160
4 O'Clock 108
Fabrik 109, 121
Facebook 15, 18, 50, 52
Fairbairn 110
Fairchild 88
Family Jewels 45
Fastway 25
Fat Lip 167, 170
Fereydoun Abbasi 211
Fifa Riccobono 221
Finch 123
Fire Your Guns 204
Flash and the Pan 18, 121
Flashpoint Music 42
Flick Of The Switch 24, 33, 44, 49, 105,
142, 147, 158, 206
Fling Thing 214
Flint (Mičigen) 90, 148
Florida 117
Fly On The Wall 33, 39, 49, 105
Foreigner 16, 44, 110, 115, 135, 138,
160, 180
For Those About To Rock (We Salute
You) 5, 24, 44, 95, 104, 105, 160, 161,
162, 163, 171, 176, 184, 193, 206, 214
Forum 167, 204, 209
fotografije 34, 38, 123

Fraternity 22, 73, 191, 219, 222
Freddie Mercury 128
Free 83, 101, 158, 168, 220
Freeze Frame 161, 162
Fresno 108
Friday On My Mind 19, 53, 55, 56, 57, 58
F-Secure 211
Fuse Box (tribjut album) 102

G

Gary Cooper 214
Gary Holton 167
Gene Pitney Cavalcade of Stars 55, 114
Gene Simmons 141
Gentle Giant 51, 222
Geoff Reynolds 92
Georg Dolivo 23, 45, 141, 172, 219, 223
George Harrison 89
George Martin 92, 181
George Young 12, 17, 18, 42, 44, 54,
55, 59, 63, 65, 70, 73, 84, 86, 89,
114, 123, 124, 129, 131, 146, 148,
167, 179, 180, 182, 207, 213, 222,
229, 230
Gerard Huerta 46, 133, 220, 223
Gil Weaver 101
Gimme A Bullet 11, 13, 14, 141
Givin The Dog A Bone 196
Glazgov 16, 23, 35, 51
Glenn A. Baker 62
Glenn Goldsmith 58, 67, 82, 220, 223, 225
Glenn Wheatley 92
Gloria 24, 102
Glyn Johns 54, 58, 220, 223, 229
Good Times 19, 53, 54, 55, 56, 57, 58,
61, 62, 66, 146, 229
Gordon Fleet 45, 58, 60, 66, 220, 223
Grapefruit 17, 71, 222
Grapevine 73
Gregg Ferguson 50
Gretsch Falcon 174
Gretsch Firebird 145
Grinspoon 31, 80, 220
grupi devojke 43, 128, 196
Guantanamo Bay 204
Guns For Hire 204

Guns N' Roses 23, 25, 26, 41, 45, 61,
207, 222, 225
Good Will Hunting (Dobri Vil Hant-
ing), film 95
Gutenbergova Biblija 136
Guy Furner 88

H

High Fidelity (Visoka vernost), film, 13
Hakeri 211
Hamburg 39, 72, 108, 109
Hampton Court (hotel) 67
Hank Williams Jr 117
Hard As A Rock 120
Hard Road 58, 66, 71, 78, 82, 225,
229
Harmony Club 67
Harry Vanda 12, 34, 65, 73, 84, 123,
131, 222, 229, 230
Harvey Weinstein 115
Have A Drink On Me 190
Hayseed Dixie 45, 117, 157, 199, 202,
222
Head East 24, 115, 189
Heatseeker 204
Heaven 23, 56, 167, 170, 220
Hells Bells 18, 46, 196, 199, 200, 201,
202, 203, 204, 205, 230
Hey St Peter 19
High Voltage 28, 48, 60, 71, 73, 74, 75,
76, 77, 78, 88, 89, 90, 91, 94, 97, 98,
106, 121, 124, 135, 158, 176, 226,
227, 229
Highway To AC/DC 215
Highway To Hell 11, 23, 24, 32, 35,
38, 40, 44, 48, 67, 73, 75, 84, 105,
129, 142, 151, 152, 155, 157, 158,
159, 160, 161, 162, 164, 166, 174,
175, 176, 180, 194, 195, 203, 204,
205, 225, 226, 230
Holandija 134
Holger Brockmann 46, 85, 87, 93, 219,
223
Holly Lovegrove 223
honorari od prodaje 195

How Much Do You Love Me? (Koliko
me voliš?), film 19
Howarda Johnsona 175, 198
Howard Johnson 225
huliganska muzika 203
Hyatt Kingsgate 69
Hysteria 163, 164, 174, 182

I

Ian Jeffery 45, 49, 183, 184, 185, 186,
187, 190, 220, 223
Ian La Frenais 144
Ian Miller 79
Ian Molly Meldrum 69
Icehouse 98
If You Want Blood (Youve Got It) 75
Im A Rebel 72
indeksi u knjigama 50
Inheritance 73
intervjui 163, 164
INXS 53, 54, 61, 62, 63, 83, 171, 207,
220
iranske nuklearne elektrane 211
Iron Maiden 25, 32
Iron Man 2 45, 48, 227
Isa Scott 195, 222
Its A Long Way To The Top (If You
Wanna Rock 'N' Roll) 18, 28, 29, 41,
83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 93, 94, 95,
96, 97, 99, 103, 114, 124, 146,
214, 218, 229
iTunes 11, 47, 176, 227
Iva Davies 98
Izrael 211

J

Jackie Christian 73, 74, 76
Jack Orbin 45, 122, 221, 223
Jacksonville 90, 91, 93, 114, 122, 126,
219
Jailbreak 24, 101, 102, 103, 104, 105,
116, 120, 226, 229
Jake Berry 45, 190, 219, 223
Jane Albert 67, 225
Jeff Franklin 91
Jerry Green and the Passengers 108

- Jerry Greenberg 16, 36, 45, 104, 106,
108, 110, 112, 113, 121, 146, 150,
151, 162, 164, 165, 173, 206, 207,
209, 217, 220, 223
- Jerry Wexler 162
- Jet 23, 80, 175, 198, 225
- J. Geils Band 114
- Jim Delehant 46, 82, 89, 104, 110, 113,
219, 223
- Jim Keays 62
- Jim Morrison 54
- Jimmy Barnes 53, 63, 219, 225
- Jimmy Douglass 36, 44, 48, 138, 160,
219, 223
- Jim Steinman 163
- Jive Talkin 113
- Joe Anthony 122, 219
- Joe Bonomo 32, 157, 219, 225
- Joel O'Keeffe 23, 45, 145, 221, 223
- Joe Matera 22, 45, 103, 205, 212, 221, 223
- Joe Perry 119, 187, 221
- John Belushi 187
- John Berg 135
- John Brewster 37
- John Farnham 85
- John Jackson 114
- John Kalodner 110, 111, 150, 220
- John Lennon 17, 60
- John Paul Young 19, 88, 146
- John Perry 71, 223
- John Proud 45, 70, 78, 221, 223
- Johnson City 115
- John Swan 22, 30, 37, 45, 51, 84, 142,
168, 196, 212, 219, 222, 223
- John Tait 38, 56, 222, 226
- John Wheeler 45, 117, 157, 199, 202,
222, 223
- Jonathans 73
- Jon Farriss 53, 62
- Jon Favreau 204
- Jon O'Rourke 34, 45, 223
- Joseph Yannuzzi 122
- Journey 99, 115, 169, 172
- Judas Priest 25, 122, 169
- Judi i Christine King 67
- Judy Libow 46, 93, 105, 107, 108, 111,
138, 221, 223
- Jug 116
- K**
- kardinal Joseph Ratzinger (videti
papa Benedict) 205
- Kashmir 144
- Keith Richards 22, 134
- Ken Casey 45, 95, 172, 219, 223
- Ken Evans 38, 224
- Kicked In The Teeth 190
- Kim Fowley 45, 129, 220, 223
- Kiss 55, 114, 115, 149, 221, 227, 228
- KISW 91
- klasična muzika 115, 179
- klub Hornsby Police Boys 86
- KMAC/KISS 94, 116, 122, 219, 221
- Knockin On Heavens Door 170
- kompjuterski virus 211, 212
- Konstantinos Kougiouss 73
- Kram 80
- kritičari 17, 27, 29, 30, 56, 131, 206
- KTIM 93, 94, 219
- Kurt Squiers 50
- L**
- Landslide 142
- Larryju LeBlancu 152, 161
- Larry Larstead 221, 224
- Larry LeBlanc 224
- Larry Van Kriedt 49
- Larry Yasgar 46, 107, 108, 109, 111, 112,
116, 117, 173, 222, 223
- Laurie Wisefield 143
- Leber-Krebs 45, 116, 119, 167, 170,
186
- Led Zeppelin 22, 45, 87, 103, 116, 144,
149, 160, 176, 219, 221
- Leidseplein Presse B.V 133, 134, 226
- Let Me Put My Love Into You 39, 190
- Let There Be Rock 32, 38, 40, 44, 117,
121, 122, 128, 131, 132, 133, 135,
142, 158, 176, 179, 186, 225, 227,
229
- The Movie Live In Paris 44
- Let There Be Rock iz 158

- Lisa Tanner 20, 45, 222, 223
 lista muzičkih milionera časopisa
 Sunday Times 165
 Little Lover 71, 73
 Little Richard 83
 Little River Band 92
 Live At River Plate 171
 Live From The Atlantic Studios 44
 Live Wire 22, 56
 logo 18, 25, 46, 133, 135, 136, 137, 204,
 216, 217
 London 24, 30, 59, 108, 112, 114, 123,
 162, 169, 178, 182, 183, 193, 225,
 226, 227, 228
 Los Angeles 16, 45, 107, 113, 135, 138,
 163, 167, 168, 170, 191, 204
 Louise Bagshawe 182
 Louisville 115, 227
 Lou Roney 122, 221
 Love 73
 Love Is In The Air 19, 61, 146
 Love Stinks 161
 Lyndsay i Chrissie Hammond 79
 Lynyrd Skynyrd 117, 126, 222
- M**
- Mae West 197
 Majami 138, 150, 151
 Malcolm Young 11, 14, 30, 43, 56, 60,
 66, 70, 123, 124, 151, 152, 154, 158,
 166, 168, 173, 174, 183, 189, 202,
 206 218, 222, 229, 230
 Malcolm Dome 193, 227
 Mandawuy Yunupingu 45, 102, 222,
 223
 Marc Storace 167
 Marcus Hook 45, 56, 70, 221, 222,
 227
 Marcus Hook Roll Band 45, 56, 227
 Margaret Young (sestra) 220, 222
 Mario Medious ("The Big M") 46, 221,
 223
 Mark Dearnley 219
 Mark Evans 13, 21, 26, 30, 41, 42, 45,
 49, 60, 67, 69, 70, 85, 102, 106, 122,
 125, 132, 133, 143, 157, 167, 170,
 184, 192, 193, 215, 220, 223, 225
- Mark Gable 17, 34, 45, 60, 97, 105, 128,
 195, 220, 223
 Mark Opitz 32, 34, 44, 54, 55, 60, 61,
 63, 65, 98, 126, 131, 141, 150, 168,
 174, 181, 217, 221, 223, 225
 Mark Pope 45, 53, 62, 221, 223
 Marquee (klub) 168, 195
 Marshall (pojačala) 22
 Martin Cerf 56, 227
 Masačusets 93
 masterizacija na CD 31, 176
 Matt Sorum 25, 45, 173, 222, 223
 Maxanne Sartori 94
 McGreevys 95
 Meat Loaf 135
 Mercury 148
 Metallian (veb-sajt) 72
 Metallica 36, 40, 182
 Metro (dvorana) 145
 MGM/United Artists 207
 Michael Bolton 161, 226
 Michael Browning 45, 49, 67, 82, 90,
 107, 111, 116, 146, 147, 151, 153,
 164, 166, 170, 181, 184, 209, 219,
 223
 Michael Des Barres 92
 Michael Jackson 208
 Michael Klenfner 46, 110, 111, 112, 113,
 138, 149, 150, 153, 164, 165, 166,
 209, 220
 Michael Lloyd 54
 Mick Jagger 87, 134
 Mick Wall 38, 50, 67, 71, 146, 147, 151,
 171, 181, 222, 224, 225
 Midem 111
 Mike Durant 46, 199, 202, 220, 224
 Mike Fraser 22, 29, 40, 44, 84, 161, 171,
 175, 213, 216, 217, 220, 223
 Mike Shipley 163
 Mike Somerville 24
 Mike Vaughan 59, 222
 Mikko Hyppönen 211, 223
 Milesago 57
 Mirage Records 207
 Mississippi 92
 MJJ Music 208

Mondo Rock 98
Money Made 47
Moneytalks 47, 120, 209
Monica Bellucci 19
Monica Young 72
Monsters of Rock 1981 181
Morris Levy 59
Mötley Crüe 23, 42
Motown Records 57, 59
Moxy 122
Murray Engleheart 38, 74, 107, 147,
220, 224, 225, 226
Muscle Shoals 89
Musikverlage Oktave 72
Muzej savremene umetnosti 15
muzika kao instrument rata 18, 203

N

Nate Althoff 115, 224
National Rifle Association 204
Natural Man 56, 227
Neil Portnow 165
Neil Smith 49
Nervous Shakedown 41
Nesuhi Ertegun 107, 220
Nešvil 117
Never Been Any Reason 24, 189
New England Patriots 95
Nic Cester 80
Nick Maria 46, 108, 116, 221, 223
Nicky Hopkins 54
Night Of The Long Knives 23
Night Prowler 32, 194, 204
Nirvana 27, 41
Noddy Holder 167
Noel Taylor 49

NJ

Njujork 13

O

Olga Lange 168
omot 33, 47, 74, 75, 104, 120, 132, 135,
136, 163, 205
Once In A Lifetime 176
On Your Feet Or On Your Knees 135
oporavak 179

P

Palladium (klub) 137
Pamela Vanda 65
papa Benedict XVI 205
Paradise Theater (klub) 96
Pariz 161, 162, 182, 183, 184, 185
Paul Drane 87, 102, 220
Paul Kossoff 158, 168, 220
Paul Matters 49
Paul McCartney 17, 165
Paul O'Neill 170
Paul Williams 88
Perry Cooper 21, 112, 148, 209, 219, 226
Peter C. Cavanaugh 90
Peter Clack 49, 73, 79
Peter Mensch 49, 116, 119, 153, 166,
181, 182, 221, 228
Peter Willesee 88
Pete Townshend 105
Pete Wells 34
Phil Carson 38, 40, 45, 49, 87, 89, 98,
104, 106, 107, 108, 111, 126, 129,
144, 148, 150, 151, 160, 168, 182,
189, 197, 206, 219, 223
Philip Morris 34, 45, 221, 223
Phil Jamieson 31, 45, 80, 220, 223
Phil Rudd 13, 26, 30, 49, 70, 74, 77, 89,
123, 126, 132, 141, 143, 147, 166,
174, 175, 182, 184, 206, 215, 221
Phil Spector 164
Phil Sutcliffe 30, 158, 196, 222, 225, 227
Pink Floyd 21, 36
PolyGram Records 113
Powderfinger 80, 101
Powerage 11, 12, 13, 23, 32, 34, 40, 44,
51, 62, 133, 141, 142, 143, 144, 145,
146, 148, 166, 174, 190, 192, 230
prateći vokali 54, 55, 103, 157, 176
prikupljanje novca za žrtve cunamija
31, 80
Prince 202
prva bostonska svirka 96
PSYOP (psihološke operacije) 202, 203
Public Enemy 48
Pyromania 182

Q

Q Prime 182
 Queen 66, 94, 214
 Quick Reaction 56

R

Radio Birdman 41, 97, 128, 158, 221, 222
 radio-kompresori 178
 Rainbow Theatre 114, 118
 Ralph Simon 148, 152, 153, 161, 165, 219, 222
 RAM 19
 Rare Earth Records 57
 Rashomon (Rašomon), film 47
 Rats of Tobruk Pipe Band 87
 Ray Arnott 34, 79
 Ray Singer 45, 57, 222, 223
 Reading Festival 123, 184
 Red Cow (pab) 30
 Remain In Light 176
 Renée Cooper 112, 224
 REO Speedwagon 99, 114, 143
 Rhino Bucket 23, 24, 25, 219
 Rhinoceros Studios 62
 Richard Corben 135
 Richard Griffiths 43
 Richard Ramirez 32
 Rick Allen 163
 Ride On 24, 41, 225
 Riff Raff 41, 141
 Ritchie Blackmore 22, 114
 Riverside Theater 24
 Rob Bailey 49, 74, 79, 124, 219
 Robert Ellis 220
 Robert Forster 40, 226
 Robert Hilburn 27, 45, 205, 220, 223, 228
 Robert John Mutt Lange 44, 46, 49, 50, 84, 104, 110, 139, 142, 146, 147, 148, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 158, 159, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 168, 174, 180, 181, 182, 183, 190, 197, 209, 213, 219, 221, 222
 Robert Palmer 159
 Robert Plant 128

Robert Stigwood 113
 Rob Halford 169
 Rob Riley 13, 26, 41, 45, 69, 86, 97, 126, 172, 175, 207, 212, 218, 221, 223
 Rob Younger 97
 Rock And Roll Aint Noise Pollution 177, 194, 196
 Rocker 192
 Rock 'N' Roll Damnation 13, 97, 141, 145, 146, 149
 Rock 'N' Roll Outlaw 207
 Rock 'N' Roll Singer 24, 194
 Rock 'N' Roll Train 120
 Rod Stewart 63
 Rokenrol kuća slavnihi 124
 rok muzika kao umetnost 16, 31
 Rok opere 66
 rok suvenirni 165
 Ronald Scott (videti pod 'Bon Scott') 12
 Ron Carpenter 49
 Ron Johanson 88
 Ron Moss 93
 Ronnie Dio and the Prophets 55
 Ronnie Lane 60
 Ronnie Peel 79
 Ronnie Van Zant 126, 222
 Ron Tudor 92
 Ron Wood 144
 Rose Tattoo 13, 19, 41, 46, 97, 123, 207, 221, 224
 Roundhouse Studios 155
 RSO Records 113
 Run To Paradise 17
 Russell Coleman 49
 Ryan Johnson 129, 223

S

'74 Jailbreak 76, 104
 Sam Horsburgh 35, 77, 220
 Sammy Hagar 171
 Sam Worthington 129
 San Antonio 94, 116, 122, 219, 221
 San Rafael 93
 Santana 17, 115, 173

- SARS, koncert (Toronto, 2003) 48
Satellite Blues 41
Saturday Night Fever (Groznicna subot-
nje večeri), film 113
Savet Australije 101
Scorpions 47, 118, 183
Scott McRae 81, 223, 228
semplovanje 18, 47, 48
Shake A Leg 83, 196
Shania Twain 17, 44, 189
Shel Talmy 45, 57, 58, 66, 222, 223
Sherbet 79
Shes Got Balls 73
Shes So Fine 55
Shipping Up To Boston 95
Shoot To Thrill 196, 204
Sicilija 72, 78
Sidnejska opera 69, 79
Sidney Drashin 45, 90, 91, 220, 223
Sidney Myer Music Bowl 183
Silverhead 92
Silver Smith 191
Simon Kirke 169
Simon Napier-Bell 57
Simon Wright 23, 215
SiriusXM 82
Skyhooks 79, 98, 129
Small Faces 54, 59, 60
Somalija 46, 202
Sony 104, 132, 158, 176, 202, 208, 209,
221, 227
Sooty Blotch 101
Sorry 56, 57
Soul Stripper 76
Speakeasy 168
Spellbound 41, 163
Spinal Tap 136
Split Enz 79
Srednji zapad 117
Stax Records 89
Steve Barnett 24, 208, 219
Steve Cropper 22
Steve Gaines 126
Steve Leber 45, 49, 116, 118, 119, 129,
166, 167, 169, 170, 181, 182, 183,
184, 185, 186, 187, 221, 223
Steve Leeds 46, 82, 111, 116, 121, 137,
221, 223
Steve Marriott 54
Steven Tyler 119, 187, 222
Steve Perry 169
Steve Slaton 91
Stevie: The Life And Music Of Stevie
Wright And The Easybeats 81
Stevie Wright 19, 45, 55, 57, 58, 61, 63,
65, 67, 70, 72, 81, 88, 121, 123, 167,
171, 205, 219, 220, 221, 222, 223,
224, 225, 228, 229
Stevie Young 26, 39, 52, 71, 222, 223
Stevie Young stariji 39
Stewart Young 24, 45, 103, 206, 222, 223
Stiff Upper Lip 19, 28, 45, 120, 197, 202,
222
St Louis 56, 57
Stuart Miller 102
Stuart Prager 134, 221, 226
studijski bend 103
Sunbury festival 114
Supernatural 164
Susan Masino 38, 91, 112, 138, 151, 186,
221, 225
Suzi Quatro 82
- T**
2JJ 85, 87, 93, 219
2JJJ 93
2SM-ov Koncert decenije 69
Tales Of Old Grand-Daddy 56, 70
Talking Heads 176
Ted Albert 58, 59, 219
Teda Nugenta 98, 118, 184
Ted Nugent 47, 115, 119, 132, 183
Teenage Roadshow 101, 102
Teksas 99, 116, 117, 122, 167
Terry Manning 22, 24, 25, 32, 44, 45,
87, 159, 176, 180, 181, 189, 197, 214,
221, 223
Terry Slesser 45, 168, 222, 223
Thames (agencija) 114
The 69ers 77
The Angels 19, 24, 25, 37

- The Beach Boys 17
 The Beatles 27, 118, 181
 The Bee Gees 17, 34, 83, 98, 113
 The Blues Brothers 111
 The Blues Brothers (Braća Bluz), film 149
 The Choirboys 17, 220
 The Clingers 54, 55, 220
 The Cult 23, 24, 25, 26, 45, 222
 The Departed (Dvostruka igra), film
 The Easybeats 19, 42, 50, 51, 52, 53,
 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63,
 65, 66, 69, 142, 170, 219, 220, 222,
 224, 228, 229
 The Forever War 202, 226
 The Kinks 27, 57, 66
 The Last Time I Go To Baltimore 74
 The Lost Boys (Izguljeni dečaci), film
 53, 54, 61
 The Masters Apprentices 62
 The Outlaws 149, 150
 The Razors Edge 44, 47, 105, 193, 212,
 213, 230
 The Rolling Stones 13, 27, 35, 45, 49, 54,
 59, 83, 87, 116, 132, 134, 138, 144,
 153, 161, 216
 The Runaways 55, 220
 The Spektors 24
 The Valentines 73, 92, 130, 221
 The Wrights 80
 Thunderstruck 11, 18, 41, 95, 198,
 203, 211, 212, 213, 214, 215, 216,
 228, 230
 Thunderstruck, film 129
 Tim Farriss 53
 Tim Gaze 45, 80, 220, 223
 Tim Ripper Owens 169
 Time (časopis) 135
 TNT (album) 24, 56, 76, 89, 90, 121,
 192, 229
 TNT (pesma) 95, 194
 Tom Donald 101, 223
 Tom Dowd 162
 Tony Berardini 46, 93, 116, 219, 223
 Tony Currenti 45, 72, 78, 124, 219, 223
 Tony Mitchell 79
 Tony Platt 24, 29, 32, 40, 44, 49, 110,
 126, 143, 157, 158, 160, 162, 168,
 169, 172, 174, 177, 179, 189, 190,
 205, 218, 221, 223
 Tony Stark 204
 Trevor Horn 161
 tribjut bend 215, 217
 Tristin Norwell 178, 223
 turneja u Americi 114
 Turn Up Your Radio 62
- U**
 United Artists Records 59, 229
 Urgent 160
 uspeh brenda 137
 Uticaj AC/DC-ja na druge bendove 16
 uticaji na AC/DC 40
- V**
 Van Halen 24, 40, 83, 115, 207
 Vigil 53, 58, 229
 Vince Lovegrove 92, 191, 221, 227
 vinil 195
 Vrisak, Edvard Munch 15, 41
- W**
 Waiting For A Girl Like You 160
 WAIV 90, 91, 219
 Walking In The Rain 19
 War Machine 204
 Warner Bros Records 108
 Warner Music Group 208
 Warren Morgan 79
 WaveAid koncert 80
 WBCN 94, 105, 219
 WEA (konvencija) 108
 We Cant Be Beaten 97
 Whisky A Go-Go klub 107, 113, 209
 Whole Lotta Rosie 23, 169, 193
 Who Made Who 24, 41, 105, 176, 219
 William i Margaret Young 16
 Windmill Lane studijo 212
 Winifred Atwell 58
 WIOQ 138
 Wishbone Ash 143
 Wishing Well 158

Braća Young, kako je nastao AC/DC

WLVQ 95

WNEW 149

Wolf Hoffman 72

WPDQ 90, 91, 219

WTAC 90

Y

Yothu Yindi 102, 222

You Aint Got A Hold On Me 158

Youngovi 12, 13, 14, 16, 17, 18, 23, 24, 26, 27, 30, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 49, 50, 51, 57, 60, 61, 65, 68, 70, 77, 83, 84, 85, 91, 95, 97, 105, 106, 114, 118, 125, 128, 130, 131, 132, 134, 135, 137, 141, 142, 144, 146, 147, 148, 151, 155, 157, 159, 161, 168, 169, 170, 172, 174, 175, 176, 181, 182, 184, 185, 186, 192, 194, 195, 196, 198, 202, 204, 205, 206, 207, 209, 212, 213, 217, 218, 220, 221, 222, 224

You Shook Me All Night Long 24, 189, 192, 193, 196, 197, 205, 214, 230

Yvette Young 65

Z

zarade na turnejama 49

zaštitni znak 56, 133, 202, 214

Zomba Group 165

zvanični veb-sajt AC/DC-ja 50

zvučni efekti 176

ZZ Top 22, 24, 49, 83, 87, 221

Jesse Fink
BRAĆA YOUNG
KAKO JE NASTAO AC/DC

Za izdavača
Dijana Dereta

Glavni i odgovorni urednik
Aleksandar Šurbatović

Likovno-grafička oprema
DERETA

Lektura
Aleksandra Šašović

Korektura
Dijana Stojanović

Prvo DERETINO izdanje

ISBN 978-86-6457-024-4

Tiraž
1000 primeraka

Beograd 2015.

Izdavač / Štampa / Plasman
DERETA doo
Vladimira Rolovića 94a, 11030 Beograd
tel./faks: 011/ 23 99 077; 23 99 078

www.dereta.rs

Knjižare DERETA
Knez Mihailova 46, tel.: 011/ 26 27 934, 30 33 503
Banovo brdo, Dostojevskog 7, tel.: 011/ 35 56 445, 30 58 707

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

784.011.26ЕЈСИ/ДИСИ

78.071.1/.2(94):929

012 ЕЈСИ/ДИСИ

ФИНК, Џеси, 1973-

Braća Young, kako je nastao AC/DC / Jesse Fink;
prevela Nataša Krivokapić. – Beograd: Dereta,
2015 (Beograd: Dereta). – 242 str.: fotogr.; 24 cm. –
(Biblioteka Biografije/Dereta)

Prevod dela.: The Youngs. - Tiraž 1.000. - Dramatis
Personae: str. 219-222. - Bibliografija: str. 225-228. -
Diskografija: str. 229-230. - Registar.

ISBN 978-86-6457-024-4

- a) ЕјСи/ДиСи (вокално-инструментални састав)
- б) Рок музичари - Аустралија

COBISS.SR-ID 217033996